

I landzone kan tilslutningsbidrag opkræves, såfremt der i forbindelse med zonelovstilladelsen meddeles spildevandstilladelse til det offentlige kloaknet. Beregning af afledningsretten skal ske under hensyntagen til den faktiske udledningsret. I de tilfælde, hvor der skal fastsættes et minimumsbidrag, fastsættes det på grundlag af det antal m², der er givet zonelovstilladelse til at udnytte erhvervsmæssigt.

Der kan endvidere fastsættes særlige regler for særligt vandforbrugende eller forurenende virksomheder, der ville blive urimeligt belastet i betalingsmæssig henseende, hvis den almindelige betalingsmodel, som lovforslaget forudsætter, skulle følges. Dette gælder på lignende måde for ejendomme med meget lavt vandforbrug som kirkegårde, parker, kolonihaver og lign.

Det forudsættes, at der som hidtil betales for de kommunale og statslige ejendomme, medens der ikke skal betales for vejarealerne.

Til § 3

For så vidt angår den del af udgifterne til spildevandsanlæg, som ikke dækkes af tilslutningsbidrag, skal disse dækkes af årlige bidrag, henholdsvis anlægsbidrag og driftsbidrag. Tilslutningsbidraget og det årlige anlægsbidrag finansierer anlægsarbejder, som er opført i kloakforsynings anlægsregnskab, mens driftsbidraget dækker de udgifter, som opføres på driftsregnskabet. Størrelsen af disse bidrag fastsættes af kommunalbestyrelsen for det kommende år i forbindelse med den årlige budgetlægning. Det vil dog ikke være hensigtsmæssigt, såfremt der kommer for store udsving i bidragsfastsættelsen for de enkelte år. Bidraget skal beregnes på grundlag af kloakforsynings samlede udgifter.

De fremtidige betalingsregler tager udgangspunkt i det ønskelige i, at der etableres en ensartet betalingsordning for offentlige spildevandsanlæg inden for den enkelte kommune. Spildevandsbidraget for ensartede grupper af udledere skal således som udgangspunkt være det samme, uanset geografisk beliggenhed inden for kommunen og uanset hvilke omkostninger, der har været forbundet med etablering af spildevandsanlæg i det pågældende, konkrete område.

Ved revisionen af vandløbsloven i 1969 blev der åbnet mulighed for en udgiftsfordeling efter generelle lighedsprincipper, idet grundejernes bidrag kunne fastsættes på grundlag af kloakforsynings samlede udgifter. Grundejernes bidrag kunne efter bestemmelsen i § 74 b med ensartede

afgifter pålignes samtlige ejendomme, der var tilsluttet godkendte offentlige spildevandsanlæg. Den enkelte grundejers bidrag ville således blive det samme, uanset geografisk beliggenhed i kommunen, og en betalingsvedtægt kunne med landvæsenkommissionens godkendelse sættes i kraft også for ældre anlæg.

Principperne i vandløbslovens § 74 b blev videreført i miljøbeskyttelseslovens § 27, og bestemmelserne i en fælles betalingsvedtægt, vedtaget af kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 27, kunne bringes i anvendelse over for eksisterende anlæg, der allerede var betalt af grundejerne, således at de af grundejerne betalte bidrag blev betraget som fuld eller delvis dækning af det tilslutningsbidrag, som blev opkrævet i forbindelse med indførelsen af den fælles betalingsvedtægt.

Ved gennemførelse af en sådan generel betalingsordning var forholdet i almindelighed det, at der i kommunen fandtes en række eksisterende kloakoplade, som kommunen i forbindelse med planlægningen af nye oplade – i overensstemmelse med intentionerne i miljøbeskyttelseslovens § 27 – ønskede inddraget under en fælles betalingsvedtægt, således at grundejeren skulle betale det samme til kloakforsyningen, uanset i hvilket kloakopland i kommunen ejendommen var beliggende.

Kommunen beregnede anlægsudgifterne til kloak- og rensningsanlæg i henhold til spildevandsplanen, og fordelte herefter udgiften ved hjælp af tilslutningsbidrag på samtlige ejendomme, der var eller blev tilsluttet det offentlige anlæg. Tilslutningsbidraget for de grundejere, der allerede havde betalt til ældre anlæg, blev reduceret.

I praksis skete reduktionen ved fradrag af et forholdsmæssigt beløb i overensstemmelse med en beregnet procentvis afskrivning af det pågældende (ældre) anlæg. Grundejerne skulle således betale et nyt fuldt tilslutningsbidrag, såfremt det pågældende anlæg var mere end 20 år gammelt, eller betalingen af det tidligere tilslutningsbidrag var afsluttet for mere end 20 år siden.

Det har efter praksis i almindelighed ikke været en nødvendig forudsætning for opkrævning af tilslutningsbidrag fra allerede kloakerede ejendomme i forbindelse med gennemførelsen af fælles betalingsordninger, at der var truffet konkret beslutning om, hvilke ændringer eller forbedringer der skulle finde sted med hensyn til det anlæg, der betjente de pågældende ejendomme, hvorfra bidraget blev opkrævet. Bidraget blev set som et led i tilvejebringelsen af økonomisk ligestilling af de under den fælles vedtægt inddragne ejendomme.